

[Grethe Philip.]

for personer, hvad det er for grupper, der har haft den forbrugsudvidelse, som vi ved har fundet sted. Det fremgik af, hvad økonomiministeren sagde, at det ikke er så let at finde frem til, men spørgsmålet står der jo stadig som et interessant spørgsmål, vi gerne skulle kunne komme lidt mere ind på.

Nært forbundet med dette spørgsmål er jo det, der er rejst også her under debatten, og som finansministeren har været inde på: hvordan er det gået med B-skatteyderne? Er det i virkeligheden dem, der for en stor del har kørt på frihjul og i kraft af kildeskattens bestemmelser har kunnet udsætte erlæggelsen af skatten? Det er rigtigt, at det ikke er et splinternyt problem, der opstår her, det var noget, vi var klar over, da vi drøftede indførelsen af kildeskatten. Men jeg synes alligevel, vi må sige, at det er et problem, der stadig væk består; vi kan ikke bare affærdige det med, at vi vidste det, da vi vedtog kildeskatten. Jeg vil tværtimod sige, at det er et problem, der er der, og som vi stadig må have under observation; vi må overveje, om vi ved administrative direktiver, cirkulærer osv. kan fastsætte, hvordan man skal prøve løbende at beskatte B-skatteyderne. Vi må hele tiden forsøge at få forfinet vores metoder, således at ikke visse skatteydere, altså i dette tilfælde B-skatteydere, reelt stilles bedre end andre, altså A-skatteydere.

Hr. Sigsgaard nævnede mit navn i sit indlæg. Jeg vil bede hr. Sigsgaard om, nu da han har mulighed for det, og når han får tid til det, at læse igennem, hvad jeg faktisk sagde. Han sagde nemlig, at mine bemærkninger også gik på noget, uden at jeg ganske vist havde sagt det. Det er jo en argumentation, som kan føre os meget langt ud: at man argumenterer mod noget, som man tror den anden har sagt, men som man ganske vist erkender at vedkommende overhovedet ikke har sagt. Må jeg lige gentage: det, jeg ønskede at sige, var, at netop for de lavere indkomstgrupper kunne det være farligt at argumentere for, at den disponible reelle indkomst, altså den indkomst, der er tilbage, når skatten er betalt, skulle stige i en periode, hvor nationalproduktet stiger meget beskedent, og hvor vi skal betale af på en valutagæld. Jeg mener nemlig, det kan betyde en indsnævring af mulighederne

for via skattelovgivningen at gennemføre dels en indkomstudligning, dels en udbygning af sociale foranstaltninger, som jo netop i meget høj grad kommer de lavere indkomster til gavn. Men som sagt, hr. Sigsgaard, prøv lige at læse igennem én gang til, hvad det egentlig var, jeg sagde, og prøv at lade være at tænke på, hvad jeg eventuelt kunne have tænkt eller sagt.

Finansministeren vil jeg gerne takke for de bemærkninger, der blev sagt om regeringens hensigt i stærkere grad at få grønlanderne selv ind i billedet oppe i Grønlandspolitikken, og at det må føre til, at man vil søge at begrænse antallet af udsendte. Det var jo en af de ting, jeg var inde på, og jeg er glad for, at regeringen vil bakke op om denne tanke.

Fru Hanne Reintoft har fremsat et dagsordensforslag om moms. Jeg mener, det går ganske på tværs af det behov, vi har i øjeblikket for en stram finanspolitik, og jeg vil derfor anbefale at stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne takke fru Grethe Philip, fordi vi nu får besked på, at de lovforslag og de besparelser specielt i lovforslags form, der foreligger, godt kan drøftes med hensyn til detailændringer, men jeg vil gerne høre, hvordan det skal forstås. Det afgørende for os er, om de love, der socialt kommer til at virke generelt byrdeforstærkende for almindelige mennesker, kan tages tilbage, hvis vi kan finde modsvarende besparelser. Jeg tænker på forhøjelse af kontingentet til arbejdsløshedskasserne og det, at man kommer til at betale et højere sygekassekontingent i kraft af den lovgivning, der nu skal gennemføres. Er der noget, der kan tages tilbage? For ellers er det, jeg siger, det er foruddiskonteret af „støvsugerbanden“. Jeg må gentage, at jeg ikke er overbevist om, at det, der sker her, ikke er en praksis, som ligger på grænsen af det rigtige i forhold til grundloven. For jeg må da have lov at sige, og det gælder både finansministeren og fru Grethe Philip, at drøftelsen af, hvad man kan blive enig om i en regering og de partier, der støtter den, må foregå i grupperne; sådan er det foregået i vores tid, og sådan bør det foregå. Men jeg vil i øvrigt have lov at tilføje over for fru Grethe Philip, at naturligvis er vi da villige til at se på